

Logika dla informatyków – ćwiczenia 4

25.10.2010 r.

Twierdzenie 1. *Każdą skończoną strukturę nad skończoną sygnaturą można w logice pierwszego rzędu zdefiniować z dokładnością do izomorfizmu.*

Dowód. Niech Σ będzie skończoną sygnaturą i niech $\mathcal{A} = \langle A, f_1^A, \dots, f_n^A, R_1^A, \dots, R_m^A \rangle$. Pokażemy, że istnieje zdanie φ takie, że

$$\mathcal{A} \cong \mathcal{B} \text{ wtedy i tylko wtedy, gdy } \mathcal{B} \models \varphi.$$

Założmy, że nośnik $|\mathcal{A}|$ jest mocy k . Zatem istnieje bijekcja $v : \{x_1, \dots, x_k\} \rightarrow |\mathcal{A}|$. Zdefiniujemy zdanie φ w następujący sposób:

$$\varphi = \exists x_1 \dots \exists x_k \underbrace{(\varphi_{=} \wedge \bigwedge_{1 \leq i \leq m} \varphi_{R_i} \wedge \bigwedge_{1 \leq i \leq n} \varphi_{f_i})}_{\psi}, \text{ gdzie}$$

- $\varphi_{=} = \bigwedge_{i \neq j} x_i \neq x_j \wedge \forall a (\bigvee_{1 \leq i \leq k} a = x_i)$
- dla ustalonego l -argumentowego symbolu relacyjnego R określamy φ_R w następujący sposób

$$\varphi_R = \bigwedge_{\langle v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_k}) \rangle \in R^{\mathcal{A}}} R(x_{i_1}, \dots, x_{i_l}) \wedge \bigwedge_{\langle v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l}) \rangle \notin R^{\mathcal{A}}} \neg R(x_{i_1}, \dots, x_{i_l})$$

- dla ustalonego l -argumentowego symbolu funkcyjnego f określamy φ_f w następujący sposób

$$\varphi_f = \bigwedge_{f^{\mathcal{A}}(v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l})) = a} f(x_{i_1}, \dots, x_{i_k}) = v^{-1}(a)$$

Pokażemy, że

$$\mathcal{A} \cong \mathcal{B} \text{ wtedy i tylko wtedy, gdy } \mathcal{B} \models \varphi.$$

(\Rightarrow) Założmy, że $\mathcal{A} \cong \mathcal{B}$. Zatem istnieje izomorfizm $h : \mathcal{A} \rightarrow \mathcal{B}$. Pokażemy, że $\mathcal{B} \models \varphi$. Zauważmy, że $w = h \circ v$ jest wartościowaniem w $|\mathcal{B}|$. Udowodnimy, że $\mathcal{B}, w \models \psi$. Formuła ψ jest koniunkcją kilku formuł, zatem należy pokazać, że w strukturze \mathcal{B} przy wartościowaniu w jest spełniona każda z tych formuł.

- Zachodzi $\mathcal{B}, w \models \varphi_{=}$, bo w jest bijekcją.
- Niech f będzie l -argumentowym symbolem funkcyjnym w Σ . Pokażemy, że $\mathcal{B}, w \models \varphi_f$. Formuła φ_f jest koniunkcją formuł postaci

$$f(x_{i_1}, \dots, x_{i_l}) = x_j, \text{ gdzie } f^{\mathcal{A}}(v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l})) = v(x_j).$$

Przekształcenie h jest izomorfizmem, więc zachowuje funkcje. Stąd

$$\begin{aligned} w(x_j) &= h(v(x_j)) = h(f^{\mathcal{A}}(v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l}))) \\ &= f^{\mathcal{B}}(h(v(x_{i_1})), \dots, h(v(x_{i_l}))) = f^{\mathcal{B}}(w(x_{i_1}), \dots, w(x_{i_l})). \end{aligned}$$

To jednak oznacza, że istotnie $\mathcal{B}, w \models \varphi_f$.

- Niech R będzie l -argumentowym symbolem relacyjnym w Σ . Pokażemy, że $\mathcal{B}, w \models \varphi_R$.
Formuła φ_R jest koniunkcją formuł postaci

$$R(x_{i_1}, \dots, x_{i_l}), \text{ jeśli } \langle v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l}) \rangle \in R^{\mathcal{A}}.$$

oraz formuł postaci

$$\neg R(x_{i_1}, \dots, x_{i_l}), \text{ jeśli } \langle v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l}) \rangle \notin R^{\mathcal{A}}.$$

Ponieważ h jest izomorfizmem, więc zachowuje relacje. Zatem

$$\langle v(x_{i_1}), \dots, v(x_{i_l}) \rangle \in R^{\mathcal{A}} \text{ wtedy i tylko wtedy, gdy } \langle h(v(x_{i_1})), \dots, h(v(x_{i_l})) \rangle \in R^{\mathcal{B}}.$$

Stąd łatwo wynika, że $\mathcal{B}, w \models \varphi_R$.

- (\Leftarrow) Załóżmy, że $\mathcal{B} \models \varphi$. Pokażemy, że $\mathcal{A} \cong \mathcal{B}$. Skoro

$$\mathcal{B} \models \varphi \text{ i } \varphi = \exists x_1 \dots \exists x_k \psi,$$

to istnieją elementy $b_1, \dots, b_k \in |\mathcal{B}|$ takie, że

$$\mathcal{B}, x_1 : b_1, \dots, x_k : b_k \models \psi.$$

Niech $w : \{x_1, \dots, x_k\} \rightarrow |\mathcal{B}|$ będzie taka, że $w(x_j) = b_j$. Określmy $h : |\mathcal{A}| \rightarrow |\mathcal{B}|$

$$h(a) = w(v^{-1}(a)).$$

Pokażemy, że h jest izomorfizmem struktur \mathcal{A} i \mathcal{B} . Sprawdzamy warunki w definicji izomorfizmu.

- Ponieważ $\mathcal{B}, w \models \psi$, więc w szczególności $\mathcal{B}, w \models \varphi$. Stąd łatwo wywnioskować, że w jest bijekcją. Ponieważ z założenia v jest bijekcją, to złożenie $w \circ v^{-1}$ również.
- Weźmy dowolny l -argumentowy symbol funkcyjny f z sygnatury Σ . Pokażemy, że dla dowolnych $a_1, \dots, a_l \in |\mathcal{A}|$

$$h(f^{\mathcal{A}}(a_1, \dots, a_l)) = f^{\mathcal{B}}(h(a_1), \dots, h(a_l)).$$

Weźmy $a_1, \dots, a_l \in |\mathcal{A}|$ i niech $f^{\mathcal{A}}(a_1, \dots, a_l) = a$. Wtedy w formule φ_f istnieje klauzula $f(v^{-1}(a_1), \dots, v^{-1}(a_l)) = v^{-1}(a)$. Jednak \mathcal{B} jest modelem dla φ , a więc także $\mathcal{B}, w \models \varphi_f$. Zatem

$$f^{\mathcal{B}}(w(v^{-1}(a_1)), \dots, w(v^{-1}(a_l))) = w(v^{-1}(a)).$$

- Weźmy dowolny l -argumentowy symbol relacyjny R z sygnatury Σ . Pokażemy, że dla dowolnych $a_1, \dots, a_l \in |\mathcal{A}|$

$$\langle a_1, \dots, a_l \rangle \in R^{\mathcal{A}} \text{ wtedy i tylko wtedy, gdy } \langle h(a_1), \dots, h(a_l) \rangle \in R^{\mathcal{B}}.$$

Weźmy $a_1, \dots, a_l \in |\mathcal{A}|$ i niech $\langle a_1, \dots, a_l \rangle \in R^{\mathcal{A}}$. Wtedy w formule φ_R istnieje klauzula $R(v^{-1}(a_1), \dots, v^{-1}(a_l))$. Jednak \mathcal{B} jest modelem dla φ , a więc także dla $\mathcal{B}, w \models \varphi_R$. Zatem $\langle w(v^{-1}(a_1)), \dots, w(v^{-1}(a_l)) \rangle \in R^{\mathcal{B}}$.

Odwrotnie, załóżmy, że $\langle h(a_1), \dots, h(a_l) \rangle \in R^{\mathcal{B}}$. W formule φ_R istnieje klauzula dotycząca krotki $\langle w^{-1}(h(a_1)), \dots, w^{-1}(h(a_l)) \rangle$, bo w φ_R mamy klauzule dla każdej krotki ze zbioru $\{x_1, \dots, x_k\}^l$. Musi to być klauzula postaci $R(w^{-1}(h(a_1)), \dots, w^{-1}(h(a_l)))$, bo \mathcal{B} jest modelem dla φ_R . Jednak \mathcal{A} także jest modelem φ , zatem

$$\langle v(w^{-1}(h(a_1))), \dots, v(w^{-1}(h(a_l))) \rangle \in R^{\mathcal{A}}.$$

Zauważmy, że dla każdego $a \in |\mathcal{A}|$ zachodzi $v(w^{-1}(h(a))) = a$, skąd łatwo otrzymać tezę.

□